

Grôôt Bosch Dictee 2013

Lunse en brunse as vèrrekes

Jeroen Bosch blèft oe vandaog d'n dag nog alzeleeve boeie. Vat nou de hoofdzonde onmaotigheid. Gula hiet dè in 't Latijns. Hij heet daor 'n hil schôôn schilderijke van gemakt: de 'Allegorie op de gulzigheid'. Hij waarschouwt oe daor mee zon opgeheve middeleeuws vingerke: Onze Lieven Heer houwt oe lillek in de gaote, agge te veul it en zùpt.

Dè waar vruger, mar maoke mense zich tegeswoordigs ok nog zô schuldig aon vustevoul bikke en jèppe? Nou, dè kunde geleuve! Onderlest lin bij d'n boekhandel 'n nuwt kôôkbuukske, 'Au bain Mari', in de etalaozie. Op de veurkant ziede dè 'n haffelke bekant nakende, vètte kerels, d'r eige gaor zitte te kôke in 'n pènneke waoter. Mee 'nne 'Tour du Schrans' gonge ze deur de stad om dè boek te verkôpe.

Dè groepke veuls te vètte bambesjoerders in zije pèkskes van dansmariekes, prebeert in één maond elf kilo aon te komme, onder 't motto: vèt leve. DansMari's hiete ze. Niks nie sonjabakkere nie, mar juist hil veul vèt, rôôm, goei botter en alderhande zutigheid waar oew vullinge gruw(e)lijk van gaon zinge. Dè stelleke vètkaoie vrit as spaoiers en lurriet as ketelbuters.

Daor stikt oe de walleg af, mar dè doen ze vansprès, dè sprikt vaneiges. Om 'n bietje te blijve bewege zijn die vètteze lid geworre van Rôôms-Kattelieke Dansvereniging Sint Hendrien. Mar, onder ons gezeed: 'n meulepèèrd in 'nnen baolzak danst nog beterder en hèndiger as hullie!

Witte wè ze ok nog wouwe, die vètlelle? 'n Glaozere hùske neerzette, midde op de Mèrt! Nie om, zôas 't heurt, te gaon vaste veur 't goeie doel, mar om in ginnen tijd mee lunse en brunse zô veul meugelijk kilocalorieë naor binne te jaoge. Wè nou vèt leve? Gif mijn mar 'n stukske maoger spèk!

Frank Finkers, 2013